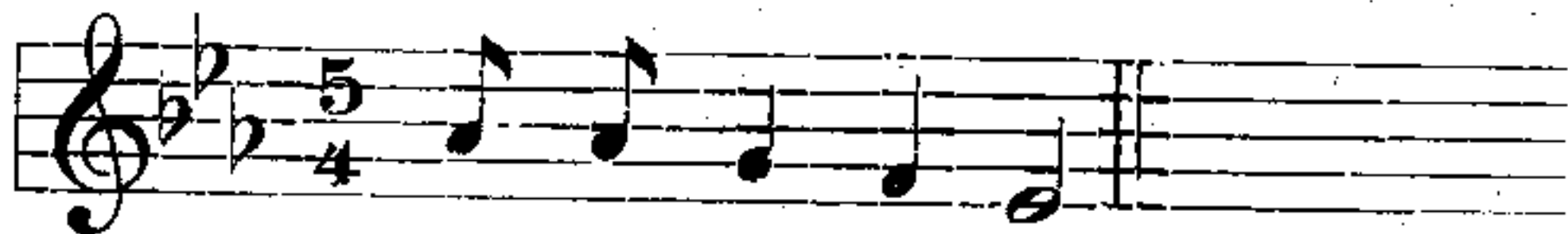

358.

Z Něčic.

Volněji.

Před tím Vaňkovém ši - ro - ké kameň, se - dá - va - la Lojzička

s Filípkem na něm.

Před tím Vaňkovém
široké kameň,
sedávala Lojzička
s Filípkem na něm.

A dyž seděli,
smutně hleděli.
Ja čehos ty Lojzičko
čehos želela?

Želela sem já
aj želeť budu,
dokud' tebe, Filípku,
míti nebudu.

359.

Od Val. Meziříčí.

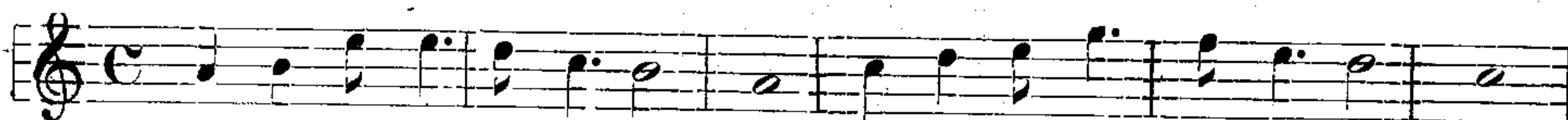
Je mne teskno, nevím po kem, po děvčeti černo - jokém,

po to - bě děv - či - no mařínká, jak je tvá hubička sladunká.

360.

Z Tvrdonic.

Teskno, smutno na vše strany, sem zbavená potě - šé - ní,

sem zbavená po - tě - šé - ní duša mo - ja, šohaj švar - ný.

Teskno, smutno na vše strany,
sem zbavená potěšení,
sem zbavená potěšení,
duša moja, šohaj švarný.

Vyletěl mně vták ze skletky,
ten byl pěkný nade všecky;
letěl k moři, smutně vzdychal,
přežalostným hlasem volal.

Vrať sa ke mně potěšení,
vrať sa ke mně bez meškání;
vrať sa ke mně bez meškání
dušo moja, šohaj švarný.